

ZVON

148 Main St. New Rochelle, N.Y. 10802.
P.O. Box 639 - Tel. (914) 636-4225.

PASTORÁLNÍ KONSTITUCE O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ

Pozemská dobra jsou určena všem lidem

Bůh určil zemi a všechno, co je na ní, k užívání všem lidem a národům, takže stvořených statků se má dostat všem spravedlivou měrou, jak to žádá spravedlnost, která je nerozlučně spojená s láskou. Ať jsou formy vlastnictví, přizpůsobené zákonným institucím národů podle různých měnicích se okolností jakékoliv, toto obecné určení statků nutno mít vždycky na zřeteli. Člověk, který těchto statků užívá, musí mít proto tyto zevnější věci, kterých je zákonným majetníkem, nejenom jako své vlastní, ale též jako společné, a to v tom smyslu, aby mohly být nejenom k jeho vlastnímu prospěchu, ale i k prospěchu druhých. Ostatně všem přísluší právo mít takový majetek, který by byl postačující pro člověka a jeho rodinu. Tak smýšleli Otcové a církevní učitelé, když učili, že lidé jsou povinni podporovat chudé, a to nejenom z přebytku. Kdo se octne v krajní nouzi, má právo opatřit si z majetku druhých, co nezbytně potřebuje. Protože dnes tolik lidí ve světě trpí hladem, posvátný sněm naléhá na všechny, jak na jednotlivce tak na veřejné činitele, aby - pamětlivi výroků Otců: "Nasyť umírajícího hladem, neboť nenasytíš-li ho, zabils ho" - skutečně se sdíleli o svůj majetek a vynakládali ho podle svých možností, a zvláště aby poskytovali podporu jednotlivcům i národům, s kterou by si pak samy mohly pomoci a rozvíjet se.

Často se stává, že se ve společnostech hospodářsky méně vyvinutých zčásti uskutečňuje obecné určení statků prostřednictvím zvyklostí a tradic onomu společenství vlastních, které zaručují jednot-

livým členúm nejnútnejší životní podmínky. Třeba se však uvarovat toho, aby se některé zvyklosti, které již neodpovídají potrebám dnešní doby, nepovažovaly za naprosto nezménitelné; a naopak nemá se nerozvážně jednat proti mravně nezávadným zvyklostem, které nepřestávají být velmi užitečné, přizpůsobí-li se vhodně dnešním poměrům. Podobně ve státech hospodářsky velmi pokročilých lze zčásti uskutečnit obecné určení statku pomocí soustavy ústavů sociální péče a sociálního pojistění. Dále je třeba rozvíjet rodinné a sociální služby, zvláště ty, které se starají o vzdělání a výchovu. Při všech těchto počínech je však třeba dát pozor, aby to občany nevedlo do stavu jakési netečnosti vůči společnosti a aby neodmítali odpovědnost v přejímání úkolů a neodpírali službu.

Maria spolupracovala na diele Spasiteľa celkom mimoriadnym spôsobom, a to poslušnosťou, vierou, nádejou a vrúcnou láskou, aby tak obnovila nadprirodzený život duši. Práve preto je našou Matkou v poriadku milosti."

(Vatikánský Koncil)

Hľa, celé tajomstvo Panny Márie.

Nie je ona len pridaná ku Kristovi; ona je podstatne potrebná Kristovi v jeho ľudskom zjave. Kristus je človekom len ako Syn Márie; vystupuje v našom mene len ako syn Márie.

Študovať Krista bez jeho matky, značí nepochopiť ho a okliešťovať jeho dielo.

Tak isto skúmať poslanie Panny Márie bez Krista, oddeliť ju od Krista, značí nepovedať o nej nič, značí komplikovať vykúpenie, vovádzajúc doň akúsi cudzinku.

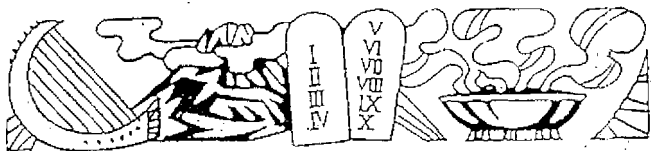
Nedá sa nič robiť: Mária patrí podstatne do vykúpenia, lebo Boh to tak chcel.

A on robí dobre to, čo robí!

F. Lelotte

Kristus bol opravdivým Človekom ako my. Vyšiel z našich radov, lebo ho zrodila žena - jedna z nás, Jej zásluhou sa bude môcť nazývať jedným z nás, modliť sa za nás, stať sa obetným baránkom namiesto nás.

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

Tomáš Špidlík:
PO TVÝCH STEZKÁCH

Hříchy myšlenkou, žádostí, skutkem

Člověk se liší od zvířete tím, že myslí. Pohyby ruky, těla, práci doprovází myšlenka a svobodné rozhodnutí. Tak by tomu mělo být alespoň normálně. Všechny lidské skutky však nejsou dokonalé. Jednáme někdy bezmyšlenkovitě, proti své vůli. Stává se však i opak: na něco velmi myslíme, toužíme po tom, líbí se nám to, chceme to, ale k vnějšímu skutku nikdy nedojde. Bývá to z lenosti, ze slabosti nebo pro překážky, které nedokážeme přemoci. Tak tomu bývá v práci, ve studiu, stejně však i ve špatném jednání, v hříchu.

Hřeší myšlenkou ten, kdo se schválně obývá v duchu skutkem proti mravnosti. Nejčastěji se to stává v oboru pohlavní čistoty. Někdy si např. představí nemravnou scénu, která ho přitahuje, ve fantasmii si s ní hraje, schvaluje ji, říká si, že by bylo dobře tak jednat.

Hřeší nečistými žádostmi a touhami ten, kdo si přeje jednat nemravně, bude-li mu to možné. Má zalíbení v hříchu ten, kdo cítí radost z toho, že zhřešil nebo že někdo jiný upadl do hříchu.

Nejvážnějšího stupně došel vnitřní hřích rozhodnutím, že ho uskutečníme tehdy a tehdy. Navenek takový člověk žije ctnostně, podobá se však podle slov evangelia obilnému hrobu (Mt 23,27). Hříchy vnitřní mohou být stejně těžké jako hříchy dokonané vnějším skutkem. Musíme se však naučit dobře rozlišovat myšlenky, touhy a zalíbení nedobrovolné a dobrovolné, ty, kterým se nepoddáváme, a ty, které si dobrovolně připouštíme. V příležitostech denního života nemusíme být příliš úzkostliví. Toho, kdo je mravně silný, pouhá myšlenka a nedobrovolná touha nezvrátí. Z druhé strany však každý sám zná nejlépe ze zkušenosti svou slabost. Proto musíme hned od počátku zaujmout v duchu osobní stanovisko, položit si otázku: "Je to potřebné či užitečné se tím zabývat? Jaký je můj osobní postoj k tomu? Co já chci?"

"Vždyť ze srdce vycházejí špatné úsudky, cizoložství, smilstva, krádeže, křivá svědectví, rouhání. Tyto věci poskvřňují člověka" (Mt 15, 19-20). - Důležité je pro nás, jak jsme se projevíli před Bohem, ne to, jak jsme to ukázali navenek lidem" (sv. Augustin).

* * *

PODPORUJME NAŠE PODNIKY, OBCHODNÍKY A ŽIVNOSTNÍKY !

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

1. Za zemřelou Františku Baretovu - její manžel
2. Za zemřelého manžela Josefa, dceru Emilku, rodiče a příbuzné z obou stran - paní Anežka Šantorová
3. Za zemřelého bratra Víta Malíka - rodina Malíková
- Za zemřelého Ládu Nováka - paní Božena Snížková
4. Za zemřelého Jana Gašparíka - manželka a synové
5. Za zemřelou Julii Wasyleniukovu - manžel a dcera
6. Za zemřelé Marii a Františka Smolovy
7. Za zemř. Dr. Jaroslava Němce - manželka s rodinou
8. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro p. Petra Otrubu k pětasedmdesátinám jeno manželka
9. Za zemř. Ing. Milana Spíška - manželka a syn s manželkou
10. Za zemřelou Svatavu Dostálovu - manžel s rodinou
- Za zemřelé rodiče Vojtěcha a Jarmilu Janděckovy - manželé Weirichovi s rodinou
11. Za rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
12. Za zemř. Mistra R. Firkušného a jeho sestru Marii
12. Za zemřelého Josefa Malíka - rodina Malíková
- Za zemř. Josefa Frantu a jeho manželku Bertu - rodina Naňkova
- Za zemřelého Josefa Malíka - rodina Naňkova
13. Za zemř. rodiče Růženu a Jaroslava Plannerovy - manželé Jiří a Dr. Jana Plannerovi
14. Za zemřelého Rudolfa Příhodu - jeho manželka Anna
15. Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
16. Za zemř. Annu Hricovu - pí. Mary Kanyerová a manž. Škrkoňovi
17. Za živou a zemřelou Krajanskou naši rodinu
18. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Annu Příhodovu
19. Za živou a zemřelou rodinu Krajčovu - rodina Krajčova
20. Za zemřelého Vladimíra Pošustu - manželka a děti s rodinami
- Za zemř. Rudolfa a Annu Boleslavovy a syna Vítězslava - syn Ing. Rudolf s rodinou
21. Za duše v očistci, zvláště za ty, na které nikdo nepamatuje
22. Za zemřelé Marii a Františka Smolovy
23. Za zemř. rod. Vendelína a Annu Bojanovsky - Ms. Oktavia Muczkova
24. Za zemřelého Jaroslava Hanuše - přátelé
25. Za zemřelé Rudolfa a Annu Boleslavovy a syna Vítězslava - syn Ing. Rudolf A. Boleslav s rodinou
26. Za zemřelou Helenu Stachovu
27. Za zemřelého Mistra Rudolfa Firkušného
28. Za zemřelého Roberta Horáka - manželka a Kroužek milovníků hudby a poesie

29. Za živou a zemřelou Krajanskou rodinu
 30. Za zemřelou rodinu Tomečkovu - manželé Tomečkovi
 31. Za zemřelého Nika Kanyera - manželka a dcera s manželem
 - Za zemřelého A. J. Závka - manželka, dcery, rodiče a sourozenci s rodinami

M O D L E M E S E Z A N A Š E N E M O C N Ě

Paní Anežka Francová se dožívá PĚTAOSMDESÁTKY.
 Paní Věra Anna Vítková a pání František Minařík a Petr Otruba
 PĚTASEDMDESÁTKY - a pan Miroslav Krajča PADESÁTKY.
 Z plna srdce jim blahopřejeme a na Pánu Bohu vyprošujeme
 dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojně
 požehnání.

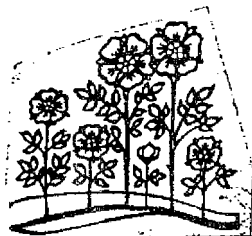
Druhou neděli v listopadu - 13.XI.1994

M A R T I N S K É P O S V Í C E N Í

Slovenská Mše svatá každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana
 Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10:15 hod. ráno u Panny
 Marie Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Příležitost ke sv.
 zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostelu, kde
 máme společnou snídani.

V úterý 1. listopadu, na svátek Věch svatých, v předvečer svátku
 Věch věrných zemřelých (Dušiček), o sedmé hodině večer, v dol-
 ním kostele Panny Marie Karmelské v Astorii, bude sloužena Mše
 svatá za naše drahé zemřelé, jejichž jména pošlete nebo odevzdáte.
 Laskavě užíjte přiložených exemplářů.

Měli bychom děkovat Bohu, když pochopíme aspoň
 trochu z toho, co nám řekl v Ježíši. Prosme ho,
 aby nás uvedl do celé pravdy. Všechno, co nám
 chtěl sdělit rozličnými způsoby, ve velkých svě-
 tových náboženstvích i mimo ně, je shrnuto a na-
 plněno v Ježíši.

(Albert-Marie Besnard)

MIANŽELKA TVÁ JAKO VINNÁ
 ŘEVA PONESE
 V TVÉM
 DOMĚ
 OVOCE
 ZALM 127

BLAŽENÁ ZDISLAVO,
 CHRAŇ NAŠE RODINY

Je-li v kterémkoliv národě rodina zdravá, bude zdravý i celý národ. V naší současnosti prochází ideál křesťanské rodiny velkou dějinnou zkouškou téměř ve všech národech Evropy i Ameriky. V zemi našich předků k tomu přispělo navíc i čtyřicetileté systematické a tvrdé pronásledování Kristovy církve.

Na koho jiného se máme obrátit v tomto rozhodujícím čase našich národních dějin s vroucí modlitbou o potřebnou Boží pomoc, než na naše osvědčené národní patrony - od sv. Václava a Ludmily až po svatou Anežku Přemyslovnu. Dobrotivý Bůh však navíc dal v našem národě vykvést už v první polovici 13. století ideálu křesťanské matky všech dob v osobě Blahoslavené Zdislavy - rodem z moravského Křižanova u Žďáru, poblíž Velkého Maziřící, na kterou jsme se svou

prislovečnou nevděčností tak trochu pozapomněli. Konečně má být v blízké budoucnosti svatořečena. Proto ji zvláště nyní - při vstupu na cestu do nového údobí našich národních dějin - upřímně a vytrvale prosme, aby nám pomáhala připravovat nové generace mladých k zakládání solidních křesťanských rodin našim osobním příkladem a ochraňovala je.

K.T.

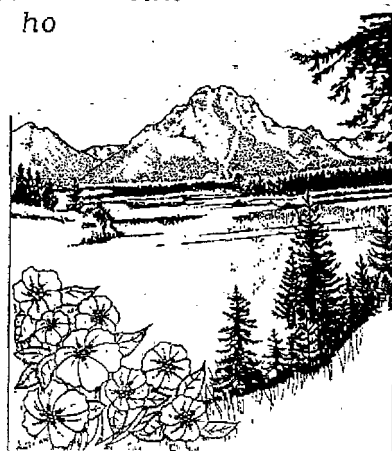
* * *

Svatý František je podivuhodný zjev: Prostáček Boží, žebrák, toužící být poslední. A přitom je otcem největší řeholní rodiny na světě - tří svých řádů. Velikánem ho učinila:

1. láska ke Kristu, zvláště na kříži. Kříž vzal Františka světu - Františkovi dal Krista.

2. Pohrdání a svoboda od věcí, jimž lidé věnují všechny snahy a po nichž se pachtí i za cenu duše. Pohrdání čtyřmi P: pohodlím, požitkem, přízni lidí, poc-tami.

Jen Kristus měl pro Františka kouzlo, pouto a cenu. Když lidé viděli, že František šlape pa tom, co oni tak toužebně hledají, viděli jeho mravní sílu a nadřa-děnost.

ŽIVOTOPISNÉ PAMĚTI

P. I G N Á C E S T U C H L É H O

Rodiště a mladá léta

P. Ignác Stuchlý, jehož životopisné paměti se chystám napsat, se narodil 14. prosince 1869 v Boleslavi, v kraji ratibořickém v pruském Slezsku. Kdysi ten kraj patřil k svatovávské koruně, ale v době Marie Teresie a Bedřicha II. se o něj popralo Rakousko s Pruskem, Prusko to vyhrálo a od té doby tamní české obyvatelstvo několikrát změnilo svou státní příslušnost.

V době, o které píšeme, patřila Boleslav k farní obci Píšti: do farního kostela bylo asi hodinu pěšky. Píšťská farnost, ač patřila podle státní příslušnosti do Německa, podle církevní příslušnosti patřila pořád k arcidiecési olomoucké a tam odtud byla obsazována. Po první světové válce se celá farnost ocitla na chvíli v nově vytvořeném Československu, ale v roce 1922 ji lidové hlasování rozdělilo: Píšť zůstala v Československu, Boleslav připadla k Německu. - Po druhé světové válce nastal další přesun. Ratibořsko s rodnou obcí P. Ignáce Stuchlého připadlo k Polsku a je tam dosud. Píšť je dále v Československu, nyní patří do okresu opavského a má něco přes dva tisíce obyvatel. Boleslav má 600 obyvatel a tvoří v Polsku samostatnou farnost. Tehdy měla jen asi 500 duší.

Ignácovi rodiče se jmenovali Šimon a Marianna. Měli tři syny, z nichž Ignác byl prostřední. Z jeho řeči jsem vyrozuměl, že měli také nějaké dcerušky, ale ty záhy zemřely. Stuchlí měli v Boleslavi zemědělský grunt, který musel být středně veliký, protože měli i koně.

Z Ignácových dětských let máme po ruce vzácnou zprávu od jeho sestřenice, pozdější generální představené sester dominikánek v Olomouci, matky Augustiny Stuchlé, také rodačky boleslavské. Píše:

"Ignác jevil už jako hoch nadprůměrné nadání a zbožnost. Vnímává duše dobrého dítěte zdědila po rodičích a předcích nejušlechtlejší vlastnosti povahové. neboť v rodině byl opravdový praktický katolicism dědictvím otců. Rovněž výchova školní se dělá v duchu ryze katolickém a uzpůsobovala hoča, pro vše dobré zaníceného, aby po létech zakotvil svými sklony v nejvyšších metách kněžství podle srdce Božího. O velké budoucnosti svého žáka vyslovil se téměř pro rockým duchem moudrý učitel hochův Jan Kolibaj, jenž působil na jednotřídní německé škole v Boleslavi velmi blahodárně v ohledu mravním, náboženském i národním. Zásluhou učitele se probouzela v mnoha žácích povolání k duchovnímu stavu."

Bylo tomu jistě tak. Sám jsem vícekrát slyšel P. Stuchlého vděčně vzpomínat na dobrého učitele, který byl i velmi zbožným člověkem. Říkal o něm, že hrával ve třídě na housle, a ponejvíc dětem přehrával mariánské písně, při čemž někdy i sazel. Kolibaj viděl v Ignácovi kandidáta kněžství. Zmínil se o tom jednou před inspektorem a ten chlapci při inspekci položil důvěrně otázku, zda by nechtěl studovat na kněze. To nepřímo potvrzuje zprávu matky Augustiny, že Ignác byl nadaný žák a zbožný hoch. Nevíme, co na inspektorovu otázku odpověděl, ale byl tím zaskočen. Zatím neměl před sebou jasno. Ale myšlenka jednou vhozená do srdce tam zůstala a přijde čas, kdy se probudí.

(pokračování)

* * *

Josef Lada: VESELÉ KRESBY

Josef Lada

- Když na tebe kluci házeli kamením, tak jsi mně to měl přijít říct a neházet na ně sám.

- Ale, mami, vždyť ty bys je také byla netrefila!

- Ty vypadáš, ulišníku. Kolikrát jsem ti říkala, aby ses s tím klukem domovníkovým nebral. Teď abych ti koupila nové šaty.

- No jo, ale domovníkovi si budou muset koupit nového kluka!